

Az ünnep csodája

Karácsonyi vásár

Az adventi időszak egyik legszebb része – s valljuk be őszintén – egyik komoly megpróbáltatása a karácsonyi bevásárlás. Az üzletek sok hete zsúfolásig megteltek látogatókkal, s a nagy rohanásban és lökdösődésben nem csak alaposan elfáradunk, de el is kedvetlenedünk.

Ha valaki „gaudete vasárnap” (advent harmadik vasárnapja) előtti szombaton a Széchenyi Általános Iskolában járt, egészen más világban járhatott. Az üzletközpontokban szokásos komercionálisan bömbölő „dzsingölbélz” helyett szelíd karácsonyi dalok szóltak, szelíd, adventi hangerővel. S bár egy gombostűt sem lehetett leejteni sokszor, nem találkoztunk türelmetlenséggel, főként nem dühös szóval.

A karácsonyi vásár játékonysági vásár: az iskola alapítványának céljait, a gyermekek tanulását, táborozását

szolgálja. A munkából mindenki kiveszi a részét: az iskolások szendvicset árulnak, a tanárok a szervezés embert próbáló feladatát látják el. Mindenki ugyanazért a célért dolgozik, s közben a közös tevékenykedés által maga is alakul, formálódik az adventi készülődésben. Ez a közös munka jó multság is.

A „profi” árusok is válogatott csapat - kézművesek, akik a megélhetésen túl fontosnak tartják azt a szakmát, amivel foglalkoznak. Jóindulatú türelemmel felelgetnek a kérdésekre, és szívesen elmagyaráznak bármit, amire a vevő kíváncsi. A portékáik is barátságosan „karácsonyiak” - mintha Dickens Karácsonyi Énekéből léptek volna elő.

Kifelé menet megállapítom: a parkoló zsúfolásig megtelt, s bizony a környező utcákban is alig találni már szabad helyet. A vásár nem csak szép, hanem sik-

eres is. A sikerességről aztán eszembe jut egy régi-régi filmélmény Tarkovszkij Rubljovja. Abban mondják valahol: a harangöntő jutalma, hogy

ünnepet szerzett az embereknek. Így az ünnepre készülve talán érdemes felidézni ezt a gondolatot.

szjm

Isten áldd meg a magyart

December 4., a Himnusz-szobor alapkövetételének napja, verőfényes – vagy ahogyan Jókai Anna mondta - Isten áldotta nap volt. A tavalyi népszavazás évfordulója előtt megtartott ünnepség a nemzet összetartozására – hiszen nemzeti imádságunk mindannyiunké! – is ráirányította a figyelmet.

Dr. Hargitay András a Himnusz-szobor elkészítéséért létrejött PSZÜART alapítvány nevében köszöntötte a szép

számmal egybegyűlteket. Amíg megérkeztek a vasárnapi szentmisén résztvevők, az érdeklődők a szobor elkészítését ismertető kis fotókiállítást nézték meg – s nem utolsó sorban örültek egymásnak, a jó hangulatú együttlétnek.

A ceremónia kezdetén Oszter Sándor szavalta el Jókai Anna „Ima Magyarországiért” című versét, majd Farkas Gyula polgármester szólt. Édesanyja arra tanította: „Ha elmész egy fészület mellett, mindig vess keresztet és mondj el egy rövid fohászt.” Ha a Himnusz-szobor ide kerül Budakeszire, és minden nap elmegyünk mellette, minden nap arra gondolhatunk, hogy összetartozunk.

Őt Jókai Anna a mű fővédője követte. Elmondta: ha az alapok rendben vannak, lehet építkezni. Tudatosítanunk kell

magunkban, hogy van értelme az ember életének, s rend van a világban. Ezért fontos pillanat az alapkövetétel, s így a Himnusz-szobor alapkövetétele is. Nemzetbe születni nem véletlen, hanem feladat. Ez a szobor nem egy illusztráció lesz a Himnuszhoz, hanem a nemzeti imádság továbbgondolása, művészi megfogalmazása a szobrászat nyelvén. Oszter Sándor elszavalta Kölcsey versét, majd következett az alapkövetétel.

Az ünnepséget követő sajtótájékoztatón a szervezők elmondták: nagyon kevés anyagiakkal, de annál nagyobb összefogással épül a Himnusz-szobor. Budakeszi, amely maga is ápolja az Erkel hagyományt, a Szarvas teret ajánlotta fel a mű felállításának helyszínéül.

Megmozdult a művészvilág: neves zenészek, színészek adtak

játékonysági esteket, történészek szerveztek konferenciát az ügy érdekében. Sok önkéntes adja oda a szabadidejét a gyűjtés kiszélesítésére, amelyet tovább kell folytatni, hiszen még jócskán hiányzik a mű felállításához és a méltó környezet kialakításához szükséges összegből.

A szervezők célja, hogy egy, a nemzeti összetartozást szimbolizáló mű jöjjön létre, amelyet politikai hovatartozásra való tekintet nélkül a nemzet minden tagja magáénak érezhet. Ez egy nemes ügy, amelyhez várják mindazok csatlakozását, akik ezt maguk is fontosnak gondolják. Így lehet valóban a miénk Magyarország és Budakeszi épülésére a Himnusz-szobor gondolata.

PSZÜART Alapítvány
OTP 11742348 20015219

szjm